

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207780
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8317207780.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v právnej veci maloletého Q. L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X. za účasti rodičov R.. O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, X., t.č. K. XXX a J.. B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X, X., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.07.2007, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 8P/285/2017-15 zo dňa 26.07.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesenie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 15.05.2017 rozhodol neodkladným opatrením o zverení maloletého Q. L. P. do osobnej starostlivosti otca. Odvolací súd uznesením z 29.06.2017 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Dňa 19.07.2017 bol súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým otec navrhoval, aby maloletý Q. L. bol zverený do osobnej starostlivosti otca. Súd prvej inštancie uviedol, že účelom úpravy neodkladného opatrenia je okamžitá ochrana života, zdravia alebo vývoja dieťaťa, ak je tu dôvodná hrozba. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k takej zmene, ktorá by mala za následok zmenu úpravy práv a povinností oproti úprave, o ktorej rozhodol Krajský súd v Prešove dňa 29.06.2017. Otcom uvádzané skutočnosti, že sa maloletý vžil s novou školou a vytvoril si dobré a trvácne priateľské vzťahy nezakladajú dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. Uviedol, že uznesenie neobsahuje náležitosti, ktoré má podľa § 234 ods. 2 CSP v spojení s § 220 ods. 2 CSP obsahovať. Súd nevysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia, nevysvetlil z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Nie je možné konštatovať, že odôvodnenie je presvedčivé, lebo v podstate nie je žiadne. Poukázal na znalecký posudok R.. K. K., z ktorého vyplýva, že odporkyňa úmyselným konaním poškodzuje zdravý duševný vývin maloletého Q. a že znalkyňa navrhuje zveriť dieťa otcovi. Tento znalecký posudok napadnutým uznesením bol odignorovaný. Nie je správne tvrdenie súdu prvej inštancie, že nedošlo k takej zmene, ktorá by mala za následok úpravu práv a povinností. Zmena nastala už dávno a znaleckými posudkami bola len na odbornej úrovni potvrdená. Súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (znalecký posudok). Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, niektoré dôkazy nevykonala a ani nevysvetlil ich nevykonanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazuje v tejto súvislosti na bod 14 napadnutého uznesenia, kde súd cituje možnosť zmeny len v zmysle § 365 ods. 1 CMP. V danom prípade nie sú zdravie a priaznivý vývoj maloletého vážne ohrozené, ale sú dlhodobé a úmyselne poškodzované práve jeho matkou o ktorej znalecký posudok skonštatoval, že sa jedná o abnormnú osobnosť s podozrením na viacero psychiatrických porúch, teda aj mimo objektívnych záverov znaleckého posudku

je tu zákonná možnosť a povinnosť súdu vysloviť zmenu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti otca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrhu vyhovel v celom rozsahu.

3. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

4. V danom prípade súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. O neodkladnom opatrení súd prvej inštancie rozhodoval nie na základe vykonaných dôkazov, ale na základe osvedčených skutočností. V danom prípade súd prvej inštancie poukázal na to, že len nedávno, teda 29.06.2017 odvolací súd v danej veci o obdobnom návrhu rozhodol a keďže od tohto rozhodnutia nedošlo k takej zmene, ktorá by mala za následok potrebu zmeny úpravy práv a povinností, návrh zamietol. Odvolací súd sa s týmto hodnotením súdu prvej inštancie stotožňuje. Právoplatným rozhodnutím vo veci 5CoP/20/2017 zo dňa 29.06.2017 bolo rozhodnuté o rovnakom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a k zmene takéhoto rozhodnutia nemôže dôjsť bez zmeny skutkových okolností. Zmena skutkových okolností od 29.6.2017 nebola preukázaná, aj otec tvrdí, že k zmene došlo už dávno.

5. Odvolací súd sa oboznámil aj so znaleckým posudkom R.. K. K., na ktorý poukazoval otec. Z tohto posudku vyplýva, že vzťah medzi maloletým Q. L. a jeho matkou je vytvorený, nie je však psychologicky zdravý. Maloletý má voči matke množstvo protichodných pocitov, čo vytvára závažný ambivalentný základ vzťahu. Mamu má jednak rád, jednak sa matky bojí. Snaží sa jej vyhovieť, produkuje to čo si matka želá a čím si zabezpečuje pokoj a stabilitu jej prijatia. Vzťahová väzba nie je bezpečná, zdravá a je vysoko neistá a túto neistotu maloletý zvláda tým, že sa snaží urobiť matku spokojnou. Tým, že je u matky abnormný osobnostný terén, je táto úloha takmer nemožná, čo je pre maloletého neustály zdroj stresu. Vzťah medzi maloletým a otcom je vytvorený, hlboko vo vnútri je pozitívny, ale vonkajšími faktormi na strane matky rušený. Maloletý má otca rád, svoje pocity však musí skrývať. Často hovorí presný opak, voči otcovi potom cíti vinu, ktorú kompenzuje častými provokáciami fyzickej potreby objatia. V rodine otca je Q. v prirodzenejšej role dieťaťa s prirodzeným repertoárom zážitkov a zrozumiteľných pravidiel, cíti sa u nich dobre, rozumie si aj s partnerkou otca. Z posudku vyplýva, že u matky sa jedná o abnormne štruktúrovanú osobnosť v popredí s prevahou emočnej instability, o poruche osobnosti znalec uvažuje, avšak uvádza, že definitívne to patrí do rúk psychiatra.

6. Z posudku nevyplýva, že by sa matka o maloletého nedokázala postarať, že by mu ubližovala alebo bezprostredne ohrozovala jeho zdravý vývin. Neistota, ktorá podľa posudku R.. K. ovplyvňuje vzťah maloletého a matky, je negatívom, ale nie je možné ju odstrániť tým, že maloletý bude zverený otcovi. Táto skutočnosť teda nie je dôvodom na zverenie maloletého otcovi neodkladným opatrením.

7. Posudok síce naznačuje poruchu osobnosti u matky, avšak uvádza, že definitívne stanovenie prípadnej diagnózy patrí do rúk psychiatra. Tento posudok teda nemožno považovať za posudok preukazujúci psychickú poruchu u matky.

8. Odvolací súd v danej veci poukazuje aj na stanovisko kolízneho opatrovníka, z ktorého vyplýva, že syn má s matkou dobrý vzťah a že je nevhodne zaťahovaný do prebiehajúcich súdnych konaní svojimi rodičmi. V jeho prípade došlo ku krátkodobej zmene výchovného prostredia a tieto situácie neprispievajú k jeho zdravému psychickému vývinu. Potrebuje stabilné rodinné prostredie kde sa bude cítiť bezpečne.

9. V danom prípade je však potrebné zdôrazniť, že súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, teda o dočasnej úprave pomerov rodičov k maloletému dieťaťu, pričom konečným spôsobom bude vo veci rozhodnuté rozsudkom vo veci samej. Aj keď znalecký posudok môže naznačovať, že je vhodnejšie zveriť maloletého do osobnej starostlivosti otca, o zverení maloletého súd rozhodne až po zhodnotení všetkých dôkazov, nielen znaleckého posudku. Pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení však bola dôležitá skutočnosť, či v konaní bolo preukázané alebo osvedčená potreba okamžitej ochrany života, zdravia, alebo vývoja dieťaťa. Je správny záver súdu prvej inštancie, že takáto potreba osvedčená nebola a keďže vo veci len nedávno rozhodoval odvolací súd (v konaní 5CoP/20/2017 zo dňa 29.06.2017) a od tohto rozhodnutia nedošlo k zmene okolností, je správne zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.